

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XX. Non habebimus hîc manentem civitatem, sed futuram inquirimus. Hebr.
13. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Inspirationes, instinctus, modosque varios, quos adhibuit, ut te sibi vendicaret, nunc austeros, mox lenes, tot beneficia inexplicabilia, qua tibi praestitit. Dicit tibi cum veritate potest: *attraxit te*, non propter vim, quam ipse fecerit in trahendo, quia solum trahit in *vinculis charitatis*, sed quia tu illi resististi. Ora tamen ex intimo cordis affectu, ut ea deinceps utatur, non parcendo rebellis tuae voluntati, sed illam compellendo.

4. Considera infinitam misericordiam, qua usus est Dominus in te trahendo, ut modò dicebam. Cum enim cereret repugnantiam, qua tu primò resistebas *vinculis charitatis*, poterat statim te deserere, etsi pereundum tibi esset. Et tamen non deseruit, sed perrexit modis tam diversis te sustinere, commovere, confortare, ut rectè dici possit: *attraxit te miserans*. Ecce non definit certum genus misericordiae,

quo sit usus: quia usus est omnibus. *miserans* tuam ignorantiam, *miserans* fragilitatem, *miserans* malitiam, *miserans* pertinaciam, *miserans* praesumptionem, *miserans* tot mala, quibus te cumulatum vidit. Et tu tot actibus misericordiae non plus quam urgeri te sentis? Oportet demum ut cedas, dicasque DEO: *Traheme, curremus*, non *curram*, sed *curremus*, quia non decet tot affectum beneficii solum sequi currendo, convenit, ut & alios tecum trahas. Forsitan ob hanc ipsam causam non dicitur: *Miserans tui*, sed *miserans*, ut intelligas, eum, qui tanto amore te traxit, non voluisse tibi soli parare salutem, sed multis aliis, quos tractus ipse postea ad ipsum pertraheres. Nec pures ideo te minus amatum. Quo enim modo majorem potuit monstrare affectum, quam quòd te salvum faciendo fecerit Salvatorem? Haec sane est misericordia summa.

XX.

Non habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus.
Hebr. 13. 14.

1. Considera miseram hanc terram non esse civitatem tuam permanentem, tuam civitatem esse Paradisum. Quàm diverse sunt inter se istae civitates, praesens & futura. Perinde est, ac si castrum modicum, aut villam rusticam antiquae Romae velis comparare. Cogit terram caelo comparatam esse agris casâ viliores. Quid erit igitur illa superna civitas tam pul-

crâ, *Civitas perfecti decoris*, si haec infirma tantopere placet?

2. Considera, qualem igitur te gerere debeas in hac terrâ. Qualem te geris in civitate, in qua non habes stabile domicilium, sed paucos dies ut hospes versaris. Non te misces ejus negotiis, non haeres, non afficeris, & eam quidem aspicias sed ut rem, quae ad te non pertineat. Ita agendum tibi,

quamdiu vivis super terram; quoniam ista non est tua Civitas: *Non habemus hic manentem civitatem.* Advena es. Et tu tamen queris esse domesticus?

3. Considera, non solum te esse advenam super terram, sed etiam peregrinum, ut ideo sequatur: *sed fururam inquirimus.* Quid facis, dum varia loca peregrinando perambulas? Non laetius prandere curas, quam sustentationi tuae sit necessarium, vadis expeditus, & liber à sarcinis, semperque vi-

am queris, quae rectè ducat ad patriam. Sic omnino in proposito nostro faciendum tibi est. Hic corpore, ibi animo commorandum est, ad modum peregrini, qui corpore in illà civitate versatur, per quam transit, mente verbò in illà, ad quam anhelat. Sed heu! quam tu diverso modo procedis. Vix unquam caelum cogitas. Malum signum, nempe hanc non fore patriam tuam.

XXI.

Dedit ei DEUS locum poenitentiae, & ille abusus eo in superbiam.
Job. 24. 23.

1. **M**ira considera. DEUS, tantae Dominus Majestatis, injurià affectus, à quo? ab homine, id est, à vermiculo terrae vilissimo, à subdito, à mancipio, ipsi dat. *Dedit ei*, nullo suo debito, sed merà benignitate, mero amore, dat, inquam, dono prorsus gratuito, *Locum poenitentiae*, dat ipsi occasionem, dat tempus, stimulos, auxilia poenitendi. Et homo quid facit? *& abusus eo in superbiam.* O rem miram, ò stupendam! quis crederet, nisi quotidie videret? Admirare magnam Domini bonitatem, & deplorare brutum agendi modum, quo illi homines respondent.

2. Considera primam causam, ob quam dicitur peccator tempore Divinitus concesso *abusus in superbiam*, quia scilicet, dum videt hoc ipsum tempus sibi dari, sumit audaciam. Si Do-

minus statim plecteret, ò quam modeste se gereret! quia praeservat, quia dies prosperos tribuit, quia flore aetatis frui concedit, hinc ipse amplius infolenscit. O superbiam, abuti patientià tam longanimi! *Quia non profertur eiò contra malos sententia, absque timore ullo filij hominum perpetrant mala.* Eccl. 8.

3. Considera alteram causam, propter quam dicitur peccator *abusus in superbiam*, quia scilicet, postquam tam foedum usurpavit agendi modum, quem diximus, praesumit nihilominus consequi salutem. Pratendit sub vitæ exitum res suas summâ facilitate componere, anà pectoris tumescione, uno singulto, vel suspirio. Et levissimo labore pollicetur sibi Paradisum, ab aliis tanto impendio acquisitum. O arrogantiàm, ò vanam persuasione, tam